Radar - (krat. za Radio Detection and Ranging, što znači otkrivanje i određivanje udaljenosti (objekta) radio valovima), uređaj za određivanje udaljenosti, azimuta i elevacije nekog objekta na bazi odbijanja elektromagnetskih valova. Osn. zakone odbijanja i usmjeravanja elektromagnetskih valova eksperimentalno je istraživao još 1887 H. Heertz. Mogućnost određivanja lokacije objekata radio-valovima isticao je N. Tesla. ... Radar omogućuje otkrivanje objekata u mraku, kroz dim, maglu, kišu ili snijeg. ...

(*Iz "ENCIKLOPEDIJE LEKSIKOGRAFSKOG ZAVODA", Jugoslavenski leksikografski zavod, Zagreb MCMLXIX*)

Radar - radio-lokator koji emitiranjem ultrakratkih radio valova u prostor i njihovim hvatanjem nakon odbijanja od predmeta u njihovu snopu određuje točno mjesto nekog objekta na zemlji, u moru ili u zraku.

(*Iz "RJEČNIKA STRANIH RIJEČI", Bratoljub Klaić, Nakladni zavod Matice Hrvatske, Zagreb 1979*)

RaDar - (ŠD-18) - Nemaštovita alegorija koja bezuspješno i uporno pokušava dočarati onaj - svakome zaljubljenom dobro poznati osjećaj - Prisustvo voljene osobe otkrivamo i prije nego je ugledamo!
RaDar - (ŠD-18) - Neuspjela metafora na - Želju za povećanjem brzine protoka vremena; kada smo u iščekivanju voljene i želju za smanjenjem brzine protoka vremena; kada uživamo u njenom društvu.
RaDar - (ŠD-18) - Suluda složenica riječi "Rad" i "Dar" - asocira na to da zbog voljene osobe često radimo i žrtvujemo se i više nego što smo navikli, a taj rad nam se vrača kroz darove. (Njeno povjerenje, prisustvo, pažnja, želja za druženje sa zaljubljenom ulizicom!).

(*Iz "RJEČNIKA NOVIH RIJEČI, NEMAŠTOVITO ALEGORIČNIH METAFORA I SULUDIH SLOŽENICA KORIŠTENIH U EPOPEJI 'ŠANINI DANI'", MaDus 1990. g, izdanje u pripremi*)

RaDar

San nisam uspijevao nategnuti
od emocija!
Da li ona nešto sluti,
shvaća,
da li joj prija
pažnja koja se na nju obraća!

Nekad od zadnje sa top liste
slabija,
sada najjača! - Nisu to stvari čiste
i to me brine!
Da li se u nebo lažni balon nabija
ili trebam Šanu iz svoje blizine!

Bilo kako bilo, noć pred putovanje
svaki sat sam gledao na sat!
Te pišanje, okretanje, sranje,
te moram vode piti,
te moram ponovo srat,
kako tremu snom uništiti?

Tremu koja na peronu
me gura u vlak!
Tremu koja u mom tonu
govora
riječ 'Krsta' izdvaja mucanjem! - Jak
osjećaj zamucati me mora!

Tremu koja mrzi Raku
jer me zadržava!
Tremu koja zagleda u svaku,
u svakoj je vidi!
Da li Krsta kod kuće spava?!
MaDuse na 'Ramones' sam ne idi!

Doći mora!
Doći želi!
Nema izbora!
Želi ići!
To veseli!
Mora stići!

U kupe
svih zavirih!
Njuške glupe
i pankeri!
Dosta mi je svih!
Vrijeme RaDar mjeri!

Rad!
RaDar!
Sat je gad, pad,
sat umara,
nisam kadar
glumiti urara!

Rad je sila
na koju život tjera i upućuje.
Mnoge Šane je uništila
nemoć ovog autora
da sam odlučuje,
da rad napravi čovjeka od stvora!

Rad - Dar!
Ukoliko
poklopi smisao i stvar!
Ukoliko bodove stvara;
Na Valentino sam naviko,
više me pješačenje ne umara!

Deset minuta do polaznog zvižduka!
Nije uzalud sav trud!
Ovoga puta strah, u stomaku muka!
Što ću sam na 'Ramonsima'!
Na njih ne bi išao ni lud!
Cijeli vlak znam! Ali što ću s njima!

Nije to to! Pelinkovac
me ne privlači,
nije mi žao za novac,
žao mi je što glava mi prazna,
što bez tebe iz Osijeka se maći
je kazna!

Hura!
Ona sa zihericom
cura
je snoviđenje!
Koliko dugo s njom, kada bih gumicom
mogao izbrisati prošlost i poniženje!

- Zdravo!
- Zdravo!
- Jesi se naspav'o?
- Nisam baš!
- Došla sam upravo!
- Kasniš! - Znaš...

Sve je postalo svjetlucavo
kao u niskobudžetnoj melodrami!
Nije me smetalo što nisam spav'o,
što sam se uplašio,
što zbog Ugarke nismo sami,
što nisam pio!

Rad donosi darove!
Treba se samo naraditi!
U radne pobjede nove!
U rad! U rad iz Šane!
Kolike ceste mogli smo izgraditi,
betonirati staze nedovoljno utabane!

Samo da ovaj autoput
koji pravim od sebe do Šane
ne potisne u drugi kut
sve ostale, i Šana tako dokuči
da prije sam gledao na razne strane,
a sada! - I to me otkrije, njoj me smuči!

Ovo Šana ne smije znati,
jer kako
ponovo utabati
cestu iz Rimskog doba!
Čim bi se jedan kamen mak'o
kaldrmi nestaje svojstvo roba!

Kaldrma je onda oštećena!
Do izgradnje nove
prestaje upotreba njena
i rad nosi udaljavanje!
To pad jeste i on se zove;
zbližavanje!

Iz razmišljanja o auto cesti
me prenu Šana sa molbom za krug!
Ni u jedan kupe ona se ne smjesti,
ona želi proučiti putnike!
Ja sam joj drug,
tobože nisam ljubomoran na ove bolesnike!

Obrijanih glava bolesnike
sa zihericama! Živjele nitne!
Oni su žrtve vike
što glazbom nazivaju!
Njima nisu riječi bitne,
samo alkohol i buka traju!

Zvižduk uniformiranog željezničara
i podignuta palica drvena!
Banda pankera koja stvara
u vlaku sve što se dosjeti!
Odvratna lica - auto lak - boja crvena,
ovom vlaku uništavanje prijeti!

Bosak
uz Rođu!
Otvorih prozor da čisti zrak
omami,
da prođu,
da ostanemo sami!

Nekoliko sati tišine
treba ugraditi
u RaDar koji jako brine
jer vlak brza iznad voznog reda!
Ne želim se kratkoćom iznenaditi,
da ovaj gvozdeni nas prerano Zagrebu preda!

Gvozdena kutija u kojoj će samo gledati,
uživati,
kada se u Osijek vrati
MaDus i praznina
će prikrivati
što znači blizina - Krstina!

Blizina Krste koja nije kriva
Što blizina Krste je inspiracija,
što blizina Krste iz piva
čini da blizina Krste tvori stihove!
Blizina Krste prija,
blizina Krste tvori snove bolje od neke nove!

Imam li pravo se zaljubiti tek nakon par godina?
Možda želim izgubiti razlog za rad!
Prelazim li na politiku svršenog čina
koja sigurnu Šanu najviše želi?
Možda više nisam za rad - nisam mlad
i bodovanje novih ne veseli, jedinice dijeli!

Jedinice im dijeli onaj koji je bodove davao za nosinu,
male sise i godine mladosti!
Jedinice im dijeli onaj koji je prešutio da rado bi slinu
pomjerao i sa nekom koja je starija i normalna!
Jedinice im dijeli onaj koji je radi vlastitih radosti
i gadosti zanemario da Šana je utopija - ali i stalna!

Stalno treba njenu blizinu - da inspirira!
One glupače koje bježe, koje dva puta mjesečno
MaDus može da u gradu nervira i dira i ne da im mira,
one ne mogu stvarati
stihove koji čine da 'Šanini dani' su nešto vječno,
da ne smiju razočarati!

Možda je ovo najljepša strofa jer sada upravo
Krsta se raspituje za 'Šanine dane',
ja skrećem temu - Kao nisam spav'o, nebo plavo,..
- Posuditi ću ti jednoga dana!
Moje laži - već uigrane;
Krsta je Šana i imam elana!

Elana za rad! Naravno na Krstu usmjeren!
Elana za RaDar! Da bog da kasnio vlak!
Elana da ovaj tren
zaboravim godine i zamislim da te upoznajem!
Elana da mi ovaj dio izgleda lak!
Elana da ne želim da stajem!

Pisati ću! Srušiti ćeš Bilju! Obećavam!
Pisati ću! Jača si od papira
koji ne želi da zbilju u javnost dam,
koji želi da u tinti koja ga plavi
riječima nemira,
probere željeno na sebe stavi!

Proučavam tvoje pokrete,
nastojanje da kosu
ti ne plete
iz prozora propuh,
divim se tvom ponosu
i pravim se gluh!

Puna ponosa i prkosa,
tako izgledaš!
I kosa!
I ona je dio lika!
Ti to znaš!
Ti si vika!

Vika zbog koje sam oglušio,
ali ne i oslijepio - dobro razaznajem!
Vika na sebe zato što sam pušio
balave!
Vika na bodove koje dajem
klinkama koje me dave!

Dave poput odrasle Ozane,
njenih odraslih kolegica!
1988. je ušla u Šanine dane
i uplašila se - mene izbjegavala!
Sada - kao iz onog vica;
nosem je dirala strop i spavala!

Mihalička je opet sa dvije maloljetnice!
MIhalička na Ramonse djecu vodi!
Mihalička voli budućih dojki skice!
Mihalička voli formirati i odgajati!
Mihalička zna da Mihalička nije u modi!
Mihalička uživa s Krstom na hodniku stajati!

Điramo kroz vlak - nezaustavivo!
Brza si! Letiš!
Da barem ponio sam pivo,
let usta suši!
'Brojem tri' prijetiš! Se svetiš!
On te ne puši!

Samo da tako i ostane!
Hej! 'Broj jedan' te pijan, vata!
Imam stvarno mnoge mane
ali znam da ljubomora je gora!
Da ne daje rezultata!
Samo da sama odlijepiš zlotvora!

Mi smo prijatelji i ti ne očekuješ više!
Ti više ni ne želiš!
Budala koja uzdiše dok ovo piše
ovaj put stihove mora da taji!
Ti veseliš, vreliš, ali i dijeliš
bodove sebi i oduzimaš Maji!

Maja je imala bod i po više, dvije godine!
Vrijeme leti, vrijeme teče, vrijeme gazi!
Mnogo već mine od Kopike! Krsta kada se skine
kako li ono izgleda? Onda nije značila MaDi,
pa MaDo nije želio da na to pazi,
obraća pažnju! MaDo je budala! MaDo se i MaDi gadi!

Krsta je dobra vila koja ne smije letjeti nisko
jer dojkama kači dimnjake!
Ako su Šanini dani kviz - Krsta je kvisko
koji broj stihova uvećava!
Krsta - Ako se dobro sjećam - ima dlake
po nogama i brčiće i dlakava je i plava!

Krsta je ustvari malo smeđija!
Krsta je pametna!
Krsta je lijepa i njen lik prija
očima i mozgu koji tu sliku pročita!
Krsta za sada u ljubavi nije sretna
i u nju još nije metnuta kita!

Samo da onaj glupi Sušac iz drugog razreda
ne skuži
da Krsta ga pod odmorom gleda,
da ne počne
da se s Krstom druži,
da ne shvati da ima moći koje su moćne!

Ili onaj obrijani!
Volim s Krstom u Valentino iči!
Volim kada svi tamo su joj strani,
ali tamo je i obrijani i suhi!
Za sada, u ovoj priči
prinčevi su na princezine poglede gluhi!

Kada bih mogao stvoriti žabu
od Krste!
Ili ružnu i matoru babu,
da ju više ne napadaju,
da ne stavljaju na nju svoje prste,
da moje moći što duže traju!

Što ako Krsta profura
dok ja radim ove Šanine dane!
Što ako joj netko počne da gura
u to vrijeme onu stvar!
Što ako MaDus zbog toga odustane,
osjeti se star i desi se kvar!

Raspad sistema!
Čemu se trovati?
Čemu tako crna tema
kad u ovom vlaku
MaDus Krstu u stopu prati
i nalikuje onom zamišljenom junaku!

Onom što je na vjetrenjače
jurišao mačem!
Onom što plače
kad princezu izgubi!
Onom što je morao u vremenu što kraćem
da oslobodi iz kule djevu koju ljubi!

Ova rakija
ima čar!
Prija
jer pali i hvata!
To je ta stvar!
Dio zanata!

Čudni su ljudi! Nitko sendviče
ti neće ponuditi,
ali piče
će ti pod nos gurati
i truditi
se oko tebe dok ne počneš teturati!

RaDar! Vlak stoji!
RaDar je kod prometnika!
RaDar postoji!
RaDar je knjiga polazaka!
RaDar je tvoga lika slika i vika
koju čini Raka, dio vlaka!

Dlake kad vlak ubrza lete!
Vjetar u kosi pokazuje brzinu!
RaDari uvijek vozaču prijete
kaznama!
Virovitica već minu, Zagreba blizinu
osjetiti je drama!

Računam u postocima
koliko još uz tebe,
koliko do Zagreba ima?
Koncert, pa povratak!
Matematika uvijek zajebe,
čak i kada se zadatak čini lak!

Kroz WC jedan iskočio!
Mora
da je mnogo pio!
Za glupost
nema izgovora,
dobrota u čovjeku - samo gost!

Pao u ovoj brzini na tucanik!
Ti ne shvaćaš šta to znači!
Zbog neshvaćanja se tvoj lik
nije zabranio, a smrt ježi!
Meni pred očima se smrači,
čovječe - od čovjeka bježi!

Molim je - Hodajmo do normalnih vagona,
ovi ovdje prelaze svaku mjeru!
Ne! Ne pristaje ona,
njoj se ovdje sviđa
i mlada je i nema namjeru
da stvarnost uviđa!

Do Koprivnice - samo što prije!
RaDar je sada na njenoj strani!
Koprivnica će od moje simpatije,
'simpatije' - rečeno radi rime blago;
Koprivnica će mojoj Šani
donijeti pivo i biti će joj piti drago!

Sići
i barem dvanaest minuta
zaobići
ove nasilnike
koji od početka puta
šaraju, razbijaju, lome slike!

Postajem si dosadan!
Boli me briga!
Ako je nekome san
da što više razbije,
i ako da bi mogao da riga
alkohol pije - moj problem to nije!

Šana pri natezanju pivske flaše
pravi grimase,
pokazuje da pivo joj ne paše
ako nije iz Osječke pivovare,
Šanu mnoge vrline krase
koje nisu imale Šane stare!

Ivančica bi se rasplakala!
Mašu ne bi na put mama pustila!
Bilja bi cijelim putem srala!
Nataši se ne bi ići dalo!
Tanja bi zauvijek zgrožena bila!
Bez Krste - Šana bi ponestalo!

Svaka je bila lako-kvarljiva roba
kojoj na ljubav i stihove
do groba
sam se zaklinjao!
Uputa za Šane nove;
Uvijek bih vam isto srao!

Bilja je trajala dugo!
Bukovska malo!
Isto bih im se danas rug'o,
jer isto su strane!
Od svake je ostalo samo salo,
Šane mi talože pivom Šanine dane!

Broj stihova raste i tu je,
na stomaku se uočava,
na naslazi sala se očituje!
Krsto - Molim te, još me udebljaj,
ja nisam spreman na promjenu stava,
nisam spreman na kraj!

Kraj prvog čina,
slijedi pauza!
Zagreba blizina
je postala očita!
Sa stolice podiči će se tvoja guza,
RaDar je taj koji se tu pita!

Pljesak!
Naklon publici!
U Zagrebu zrak
je vlažan!
Izlaze ovi svi bolesnici!
Postajem nevažan!

Rođaka, osmjeh - Kako si putovala?
Prolazim prazno kao dijete
kojem je majka za sladoled novce dala,
a ono - novce izgubilo,
majka nove novce ne da iz osvete,
dijete plače - dijete se zaljubilo!

Sladoled najjače želi jer bio je blizu,
trebalo je lizati!
Vrijeme do koncerta čini krizu,
tek tamo ću biti s Krstom!
Tamo će ona da se vrati
djetetu koje u sladoled upire prstom!

Idem do pothodnika!
Vidjeti stripove!
Carstvo slika
i oblačića!
Možda dobili su Forumove, nove!
Više mi je do stripova nego do pića!

RaDar - Nagrađuje rad!
Prema zaslugama!
Radar danas ne dopušta pad
jer
Krsta je sama,
riješila se rođake! To je i fer!

Do trga, do telefona,
Ugarka mora zvati kući!
Kako doći do žetona,
kako izbjeći red u govornici!
Društvo mi se smuči;
sve sami vojnici!

Oko pišanja puno smijeha...
Ugarku baš dobro tjera!
WC je bio prava utjeha!
Inače bi se upišala...
Smiješna je bila i Ugarkina namjera
da piša u nekom dvorištu - Krsta nije dala...

Đavole za BIS prvog čina hvala!
Hvala što pauza bila je ukinuta!
Sada, predstava je ipak stala
jer moram u 'Moderna vremena'.
Kupovina stripova - tobožnji cilj puta!
Pravi cilj - blizina njena!

Pred Domom sportova sam našao te od prve!
RaDar je nepogrešiv!
Ljubav čini da crve
uveliča,
da crv postane div
i bez pića!

Osjećao sam se poput predsjednika,
poput narodnog heroja,
poput s televizije lika!
Krsta je raspoložena!
I moja! Nema ni jednog njenog 'broja'!
Nisam ničija sjena!

'Brojevi' spavaju pijani na stolu!
Ne shvaćaju što čine!
Oni bi mogli i vidjeti Krstu golu,
ljubav može dospjeti
do vagine,
ljubav oštećuje, nevinoj šteti!

Samo da uđem na fotokopiranu kartu!
Moram Krstu unutra čuvati!
Želim u sredini, kao i na startu
predstave,
oko Krste se muvati,
glumiti iz glave!

Ledena ploha - prekrivena tepisima!
Snježna kraljica kliže!
U snima je zima
i bina i 'pank'
i Krsta koja ne može biti bliže,
koja je važnija neko Raka i šank!

Samo 'Ožujske' splačine,
bedževi, posteri i majice!
Ramones - sprdačine
koje kupuju ošišani!
Ošišane kurvice i pice,
suprotnosti mojoj Šani!

Šana je stavila zihericu u uho,
da im se približi, poistovjeti!
Carevo novo ruho
ne može napraviti od cara prosjaka!
Tako ni Šani zihera ne šteti!
Daleko je od seljaka i nije 'laka'!

Pijani Raka me na đir natjerao.
Tebe sam izgubio!
Pijani Raka je padao, pao,
Erosa
poljubio
posred nosa!

Kako te naći
u gužvi, u masi!
Svjetla! Kada se smrači
nema nade!
Svjetlo ne smije da se ugasi,
sijalice moraju da rade!

Nervoza. Jebem ti Raku!
Koncert mi ne znači bez tebe!
Kako te naći u mraku!
Raka me često
zajebe!
Zašto nije on nest'o, promijenio mjesto!

Roša; "Jesi li Krstu vidio?"
Znači i ona je Krstu izgubila!
Roša! Nisam joj se svidio, sada sam se stidio
što nekad maštao sam da će ona - Šana postati!
Sada Roša je slobodna i Roša se zaljubila
u 'broja' koji mora Krstu da mi vrati!

Ovdje se stvori!
Panika!
Svjetlo ne gori!
Šutanje!
S bine bezvezna vika,
MaDino bezuspješno lutanje!

RaDar dopušta plodove truda!
MaDo je natrapao!
Izgledala je poput čuda
i rekla; "Tebe tražim, Raka je dosadan!"
MaDo je ponosno uz Šanu stao!
Nije se osjećao priglup, nepotreban i stran!

Gledao sam odsjaj reflektora
u tvojim očima, na licu, kaputu!
Šanini dani - Kruh sa sedam kora
koji se mora zamijesiti!
Mrtvi pekar Blažević to radi uz jednu ljutu,
i moji stihovi su kvasca već siti!

Čemu opisivati kako si izgledala
kad to je neopisivo,
kad ritmu si glazbe se predala
i skakutala,
čemu rušiti već dostignuti nivo
opisima u kojima bi radnja zalutala!

Čitaoče - Pogledati je izvoli,
možeš pod odmorom, ili u gradu vikendom,
ja ću ti je pokazati samo me zamoli
i reci da to je radi lektire,
da ti u činu tom ne želiš slom
onome tko opisuje Šanine nemire!

Nakon pola sata malo se umirila,
prestala skakati i samo pratila
očima koje je još malo raširila
vjerojatno radi zagušljivosti i dima,
par koraka unazad se vratila,
pogledom prešla po dvorani, po ostalima!

Pogledala me i malo se začudila
što u nju gledam! A ne na binu!
Samo sam se nasmijao i znao da se nije trudila
da to shvati i da misli da je to slučajno!
Ne može ona još shvatiti istinu i tišinu
kad pogledi su nam se spojili i bilo je sjajno!

Uporno sam pazio
da je tko ne bi šutao, gurao,
gazio,
da ne bi neki pijani
panker doteturao
i napravio neko oštećenje na Šani!

Idemo prošetati - Na pivo!
Nema piva! Kupujemo sladoled!
Sjetih se dana kada sam pliv'o
u Dravi i dojku joj dotaknuo!
Bilo je slučajno i to nije red!
Ruku sam odmah odmaknuo!

Sladoled halapljivo grize;
i to me inspirira!
Nakon male u "Bajci o Šani" krize
opet vladam papirom, opet sam jak!
Moja ruka je slučajno po leđima dira,
dodir je uplašen, mekan i lak!

BIS počinje!
Vračaju
se svinje
da nastave pakleno!
Šanu mi uši bukom plaćaju,
to je rad! To je pošteno!

U trenutku paljenja svjetala
gledao sam Šaninu frizuru,
svjetlost je šetala,
plavila, zelenila,
ne poznajem ljepšu curu,
Krsta je sila!

Vani je hladno i veče!
Koncert je trajao kratko!
Odluka - Šana ostati neće,
ona ide sa mnom, vlakom noćnim!
Danas sve ide glatko!
Danas se osjećam jako moćnim!

Tramvaj, gužva i guranje.
Moramo javiti njenim rođacima
da Krsta ostaje manje,
da neće spavati, da će otputovati.
Ne, nije mi zima!
Ne, neću psovati!

Nema razloga za sekiranje!
Nema razloga za paniku!
Današnje stanje
ulazi u legendu!
Nemam razloga za viku!
Ti si tu!

Žurba na kolodvor - pješačenje
u noći!
Tramvaj, Krsta se penje
jer je stigao!
Na vrijeme ćemo doći
do vlaka po kojem je Raka rigao!

Kako se osjeća vlak?
Umorno i uplašeno!
Nije zadatak lak
takve kretene istrpiti!
Promatram uho njeno,
Ramonsi su uspjeli ziherice okupiti!

Pijemo pivo i do perona žurimo!
Pijemo pivo i ulazimo!
Pivo je stomak, a nas je vlak prim'o
iako bio je pun i zagušen i nespreman!
Da pijane ne zgazimo pazimo,
pijanstvo od sile tvori san!

Đavole kako možeš svom učeniku
dopustiti promjenu stila!
Kako možeš dozvoliti da viku
Ramonesa trpi radi poznate djevojke
koja nije bila nikada vila i koja nije krila
da ima prevelike dojke!

Vlak - sjedamo u kupe i kreče!
Ti izlaziš na hodnik, ja te slijedim,
na hodniku smeće i nema sreće
od poznatih pijanaca i dosađivača!
Oni ne znaju da se uvrijedim
kad je nečija spika od moje jača!

Vi se niste žrtvovali u ovome ratu!
Vi ste u vlaku radi sebe i alkohola!
Vi ne možete tražiti boračku platu
jer ja sam ovdje radi toga, ja se branim,
ja sam ranjenik koji je iz bola
izvukao ordene, ja želim da se ranim!

Điramo kroz vlak - neke krave, kurvetine
traže
da MaDo majicu skine,
jedna
mi kaže;
"Baš ti je ova tvoja bijedna!

Koliko je voliš, budalo!
Priznaj da je ona tvoja!"
Tvrdim - Da nije mi stalo,
da smo drugari!
Poput Maje - promjena boja!
Ja sam pubertetlija koji ne stari!

Koji će Modru lastu čitati!
Koji će s klinkama godine zanemariti!
Koji će kući kada se vrati
izdrkati!
Koji neće stariti i ostvariti
ono što roditelje pati!

Mama i tata ja vas volim, ali i molim
na miru me ostavite!
Ne želim da obolim
vaše ionako tanke živce!
Planove vi za sebe pravite,
ne tražite u drugima krivce!

Ne želim naći ženu
koju ću voljeti radi nasljednika!
Modra lasta i Krsta nemaju cijenu,
ne mogu se uspoređivati
sa vašim planom da od jednog bolesnika
nastane porodica, da vas prestanem snebivati!

Maras nam se pridružio i sere!
Ljubomora!
Maras me ždere, lovorike bere,
preuzima inicijativu!
Zašto trpjeti se mora tog stvora!
Zašto ne mogu uživati u Krsti i pivu!

Moja flaša i Krsta nisu javna svojina!
Vlak - sve više prevladava
tišina.
Kompozicija
spava,
policija!

Vode Kralja i Ostoju!
Jadnici su najebali!
Kralj - crven, promijenio boju,
i tužan - zna što ga čeka!
Obojica su znali
da slijedi moć pendreka!

Tema nova - Što su uradili?
I Maras i ja se slažemo,
isto su nam se drotovi gadili,
prepričavamo o njima dogodovštine,
pomalo i lažemo,
uživili se! Bolje je od tišine...

Maras vodi temu ka seksu i ljubavi!
Mrzim ga! Stoka! Kerusina!
Zašto Krstu davi?
Ona je otvorena,
ali njena vagina
neka ostane njena!

Krsta se žali
kako mladići
mogu prikriti ako imaju mali,
a ona ne može svoje velike sise,
kako zbog sisa kurvama sliči,
kako mrzi budućnost u kojoj će da vise!

Omlohave!
Maras se smije, uživa!
Do njegove glave
ne može doći poetika
i nakon tolike količine žeste i piva
Marasu je smiješana u glavi slika!

Da je Krstu skinuo u mašti sam siguran,
da je pogledom guta,
da ne želim da ovaj san
me oznoji,
da se vratim s ovog puta
s ljubomorom koja mi ne stoji!

Rad! RaDar! Sati!
Dva sata!
Zvijezde moraju sjati
kada ih Šana promatra,
kad Šana nebo slabo shvata
i malog medvjeda za velikog smatra!

Na sjedenje u kupe je Maras otišao,
mi smo zvijezde komentirali!
Kako sam se važno osjećao dok sam srao
o zvijezdama!
Zvijezda Danica - sada sja li? Nismo znali...
Divno! Krsta sama, vani tama...

Đir kroz svemir
i nije glup!
U vlaku je mir i tvoj je hir
da bolje bi bilo da je uništavanje,
da se ponovi onaj skup
kretena čiju nemoć prikriva spavanje!

Tobože odobravam
a znam
da sam
s tobom želim putovati!
Sve ću od sebe da dam
da nastavimo drugovati!

Zato i ovo uvlačenje! Laganje!
Rad je posao koji voli
ulaganje
i u svakoj poslovnoj
školi
učiti će da cijeni se znoj!

Ne znoj ispod pazuha
na čiji smrad
si gluha,
već zalaganje, napori,
rad!
"Rad od Majmuna čovjeka stvori!"

Reče majmun
koji je bezgrešno začeo,
čiji život nije pun
ljudskih slabosti,
koji je odgoj Evom načeo,
nahranio ljude pomoću ribljih kosti!

Bog je sjedio na grijanju
u hodniku!
Bog je pričao o sranju
koje će obaviti čim dođe kući!
Bog je stvorio čovjeka prema svom liku!
Bog je Šana o kojoj inspiracija odluči!

Ovo je strofa od šest redi!
Ovo je strofa koja je završena!
Ovo je strofa koja meni vrijedi!
Ovo je strofa u kojoj ništa ne želim reći!
Ovo je strofa koja možda i nije poštena,
ali ovu strofu ni Bog ne može da spriječi!

"Idemo unutra, sada mi se prispavalo,
na hodniku sjediti dopizdilo,
moram odspavati barem malo,
u Osijeku ću biti izmučena!
Da sam u Zagrebu spavala, bolje bi bilo;
matematika još nije naučena!

Joj, osjećam se bezvezno!
Zašto se nisam napila,
glupo je ovako - trijezno!"
Kucavica;
žila
od vrata do lica...

Gledao sam u žilu kako usporava
rad!
Gledao sam Šanu kako spava
poput Uspavane ljepotice,
u princezu se pretvara tek sad
iz Pepeljuge - sirotice!

Godinama uz mene! Godinama!
Svjetlo kad struja pokrene
nestane tama!
Sijalica je bila dugo ugašena,
godinama uz mene!
Svjetlost se mijenja! Tama nije sjena!

Sjena prozora na licu - tišina
Šana sanja! Iz usta izlazi kapljica;
Pljuvačka ili slina,
ali blješti!
Osvjetljava krajolike lica,
pruga je loša, stara pruga trešti!

Šana se na lijevu stranu miče.
Mršti. Da li sanja
mladiče,
ili iz matematike test
je proganja
kao i svaka loša vijest!

Kotači kloparaju,
buku stvaraju,
zamaraju,
sjene šaraju,
svjetlost obaraju,
kotači kloparaju,..

RaDar leti! Orahovica!
Vlak ubrza! Vlak me zeza!
Pogled ne skidam s tvoga lica
koje je žrtva
zamišljenog drvoreza,
izgledaš lijepa i mrtva!

Naglo oživiš
pomakom noge, ruke!
Da li kriviš
ove
zvuke buke,
razvaljene pragove...

U svemu lošem ima dobroga!
Primjer - Pruga ne može biti gora,
drmusanje, ali za vrijeme toga
ti razmisliš i shvatiš
da takva pruga je i spora,
da duže Šanu pratiš!

Ne smeta drmusanje
koje Šanu miče!
Ovo je stanje
hipnoze!
Raka u susjednom kupeu urliče,
takvi kreteni maštu zgroze!

Baš sam maštao da sada je ljeto,
da igramo picigina!
Da 'broj tri' je postao pseto
koje se po pijesku šeta!
Iz pseta curi slina,
znak dahtanja, topline, ljeta!

Baš sam maštao da smo na turniru,
da gledamo maloljetne odbojkašice!
U mom maštajućem miru
me prekida Raka i kočenje,
Našice!
RaDar zanemaruje poštenje!

Moj rad
je pješčani sat koji curi!
Od Rakinog povraćanja smrad
je ishlapio!
Ovaj vlak juri
kao da sam se i ja napio!

U brzini želim sporost!
Ti ležiš!
Nisam prost,
ne vodim stih na erotiku,
iako me ježiš,
iako zamišljam sliku...

Sliku koja se ne opisuje!
Sliku ne može nacrtati
slikar koga truje
boja i izaziva mu rak!
Slikar mora stati
kao i ovaj vlak!

Bizovac! Banja!
Bizovac smrdi do Osijeka!
Bizovac - nagovještaj sranja
jer Osijek je preblizu!
Nakon Ramonesa me čeka
samo još jedan dan u nizu!

U kojem ćeš učiti,
u kojem će biti predvidiva praznina!
Ramonesi - moram se odlučiti
i izrezati ih iz nekog magazina!
Sačuvati u spomenaru za svoga sina,
sačuvati blještavilo koje čini bina!

Kao da sam sudac - bolje pubertetlija
koji Krstu voli i gleda već satima,
kojem prija
što Krsta nije glupa,
što Krsta u snu pogled prima,
što Krsta i ja smo skupa!

Da li je ljubav slaganje u svemu?
Da li je ljubav što lako nađemo
temu?
Nije!
Ljubav je moje gledanje nijemo,
u ovakvoj situaciji bi spavao prije!

Rad u premorenost vodi!
Rad me premorio!
Da li je Vitez MaDo u ovoj epizodi
se osunčao uz zmaja,
ili je izgorio
prije bajke kraja!

Kraj je tvoje buđenje - koje želim ja izvesti!
To je čin samoubice!
Želim pored tebe sjesti
i dirnuti ti oči,
lice,..
Josipovac! Vlak koči!

Želim te razbuditi da vidiš
prvo mene!
Da ništa ne uvidiš
u tome činu!
Josipovac! Vlak krene!
Nosi Osijeka blizinu!

U kupe upada
kokoška pernata - Raka - otvara vrata!
Moj plan u vodu pada, strada!
Rekla si - "U svojoj pernatoj jakni
budi me tata!"
Raka! Molim te! Iz kupea se makni!

U Osijeku je magla
i vlaga,
postaješ nagla
i razdražljiva,
nisi draga
već kriva!

Kriva što osvaja te depresija!
Optimizam!
Samo on prija!
Depresivan
sam i sam!
Na Kraj kivan!

Ne želim da sve ovo se završi!
Ne želim da sve ovo me optereti!
Ne želim da sve ovo se sruši!
Ne želim da sve ovo me uništi!
Rad! Rad treba da RaDar sjeti
da radim! "RaDaru!" - MaDus vrišti!

Vrišti, a to ne možeš čuti!
Vrišti, poput šišmiša!
Vrišti jer sluti
da zavjesa pada!
Vrisak se Šanom utiša,
Šana vriskom vlada!

I mora! MaDo nema izbora!
Kruh
sa sedam kora
će ponovo peći
onaj koji je bio gluh,
koji ne može Šanu steći!

Ne smiješ dobiti Šanine dane
jer sve to zvuči nemoguće!
Osijek - Dan što tek svane
baš ne ispunjava nadom!
Pored 'ORC'-a nas vuče tvoj put do kuće!
Danas se mogu pohvaliti radom!

Da li od portira
ćeš imati
mira!
Mira od stare koju rano budiš;
Krsta se kući bez ključa vrati!
Da poludiš!

Stara će morati ustati iz kreveta!
Rastanak!
Ovoj priči je osveta rad što mi smeta,
RaDar me obezvređuje, uništava!
Hladan je zrak odluke i nije osjećaj lak
kad uši zuje od buke! Ramonesi su strava!

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XVIII' - RaDar - KRAJ